

Загрузка транспортно-зарядных автомашин МЗ-8 взрывчатым веществом «Игданит МК-1» производилась на пункте механизированной переработки ВВ (ПМП).

На склад взрывчатых веществ ОАО «Кривбассвзрывпром» был доставлен энергетический промпродукт ПМК-1, приготовленный смешиванием порошка невзрывчатых компонентов в смесителе барабанного типа. Приготовление ВВ «Игданит МК-1» проводилось смешиванием гранулированной аммиачной селитры (ГОСТ 2-85) с энергетическим промпродуктом ПМК-1: на 100 кг селитры 12 кг промпродукта. Необходимая равномерность смешивания компонентов обеспечивалась при загрузке в бункер транспортно-зарядной машины МВ-8 и в дозатор.

Для сравнения качества дробления на карьере №1 ЦГОКа был выбран блок с однородной горно-геологической структурой горных пород. Часть скважин диаметром 250 мм, глубиной 18 м, была заряжена взрывчатым веществом граммонит 79/21, другая половина блока - взрывчатым веществом «Игданит МК-1». При осмотре поверхности взорванного блока выявлено: качество дробления горных пород, высота «шапки» разрыхления в частях блока, где заряжали «Игданит МК-1» и граммонит 79/21, не отличаются визуально. На карьере ЦГОКа ОАО «Кривбассвзрывпром» было взорвано 113 т взрывчатого вещества «Игданит МК-1».

Анализ проведенных испытаний безтритилового взрывчатого вещества «Игданит МК-1» в условиях шахт и карьеров показал:

Возможность применения ВВ «Игданит МК-1» в сухих и увлажненных скважинах как на открытых горных работах, так и в условиях подземной добычи полезных ископаемых.

Низкая стоимость ВВ (всего на 5-10% выше стоимости гранулированной аммиачной селитры по ГОСТ2-85) обеспечивает экономическую целесообразность его внедрения.

Патронирование ВВ «Игданит МК-1», приготовленного на измельченной аммиачной селитре с добавлением эмульсионной композиции в пропорции 80/20 %, воспринимает импульсы от взрыва электродетонатора ЭД-8 ЖК или узла ДШЭ-12 и обеспечивает возможность изготовления и применения патронированного ВВ диаметром 60 мм и выше для заряжания обводненных скважин.

Сыпучесть и взрывные характеристики взрывчатого вещества «Игданит МК-1» указывают на возможность его применения для заряжания скважин пневмозарядчиками в подземных условиях без изменения технологии заряжания.

Приказом Госгорпромнадзора Украины №126 п.67 от 08.08.2009 г. взрывчатое вещество «Игданит МК-1» допущено к постоянному применению.

Список литературы

1. Пат. 76917 Украина, МПК (2006) С06В 31/00, Вихухова суміш «Ігданіт МК-1» / **Близиюков В.Г., Вілкул Ю.Г., Бригинець Ю.В.**; заявитель и патентообладатель – авторы; заявл. 25.04.2005; опубл. 15.09.2006, Бюл. №9, 2006 г.

2. Приказ Госгорпромнадзора Украины №126 п.67 от 08.08.2009 г.
Рукопись поступила в редакцию 10.04.12

УДК 65:62:669

О.В. КАЛІНІЧЕНКО, канд. економ. наук, Л.В. СПІВАК, асистент
ДВНЗ «Криворізький національний університет»

УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТЕХНІЧНИМ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВ ГІРНИЧО-МЕТАЛУРГІЙНОГО КОМПЛЕКСУ

У сучасних умовах господарювання для забезпечення оперативного управління за рахунок швидкої оперативної інформації запропоновано ввести новий показник діагностики технічного стану підприємства це рівень комп'ютеризації.

Проблема та її зв'язок з науковими та практичними завданнями. Сучасні тенденції розвитку підприємств гірничо-металургійного комплексу (ГМК), впровадження інноваційних технологій зумовлюють використання нових методів організаційно-економічного управління технічним розвитком для успішної та ефективної їх роботи. У кожного з підприємств є власний підхід до підвищення та удосконалення техніко-технологічної бази виробництва, але є певні групи її складників, які можуть бути узагальненими для усіх підприємств гірничо-металургійного комплексу.

Аналіз досліджень і публікацій. Питанням економічного обґрунтування якісної зміни техніко - технологічної бази гірничо-металургійного виробництва на основі діагностики стану технічного розвитку підприємств ГМК займалися багато вчених. Найбільш вагомими є дослідження технічного розвитку підприємств, що охоплюють різноманітні форми і відображають відповідні стадії процесу розвитку виробничого потенціалу, забезпечуючи просте та розширене відтворення основних фондів підприємств [1-3]. В той же час залишаються питання, які потребують більш детального дослідження з урахуванням сучасного технічного стану підприємств ГМК.

Постановка завдання. Метою роботи є дослідження форм технічного розвитку підприємств ГМК у сучасних умовах господарювання для забезпечення оперативного управління за рахунок швидкої оперативної інформації. З цією метою пропонується ввести новий показник діагностики технічного стану підприємства – «рівень комп'ютеризації», який забезпечить високу надійність і стабільність роботи підприємств ГМК.

Викладення матеріалу та результати. Форми технічного розвитку підприємства зображені на рис. 1.

Аналіз статистичних даних показав тотальний знос основних фондів однієї з базових галузей промисловості України:

на підприємствах ГМК він зараз складає, %	80
знос коксових батарей, %	54
доменних печей, %	89
мартенівських печей, %	87
прокатні стани, %	90.

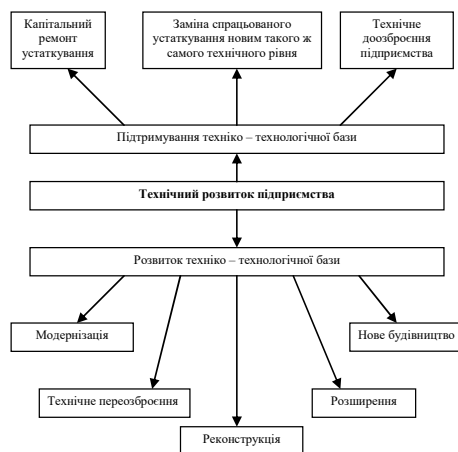

Рис. 1. Форми технічного розвитку підприємства

Це набагато вище прийнятого в світовій практиці, де величина зносу основних засобів 50 % вже вважається критичною, граничною, за якою ні про яку нормальну діяльність підприємства говорити не доводиться.

За даними Криворізького гірничо-промислового теруправління Держгірпромнадзору на гірничих підприємствах Кривого Рогу 50-70 % обладнання відпрацювало нормативний строк експлуатації. При цьому, капітальний та поточні ремонти проводяться на більшості підприємств несвоєчасно і не в повному обсязі. Потребують рішення чисельні проблеми, до них, першочергово відноситься занадто повільне оновлення основних фондів, а саме:

не проводиться заміна обладнання головних вентиляційних установок і підймальних машин, котрі відпрацювали нормативний строк експлуатації;

відсутні механізовані комплекси для проходки вертикальних гірничих виробок і для кріплення гірничих виробок без участі робітників.

Із зазначеного можна зробити висновок, що питання управління технічним розвитком виробництва є актуальним практично для кожного підприємства ГМК. По оцінках фахівців, якщо сьогодні не розпочати корінне переозброєння цих підприємств, через 10-15 років вони будуть просто зупинені.

Існуючий метод оцінювання технічного розвитку підприємств має певну систему показників, які визначають ступінь технічної оснащеності праці персоналу, рівень прогресивності застосовуваної технології, технічний рівень виробничого устаткування, рівень механізації та автоматизації основного та допоміжного виробництва. Кожен вид устаткування має свій технічний паспорт, в якому наведено його характеристику, види, терміни профілактики та ремонту, заміни швидкозношуваних деталей. На підприємстві складається план-графік здійснення планово - профілактичних заходів. З цією метою ведеться технічний журнал, де роблять відповідні записи проведеної роботи. Це дає можливість вчасно запобігти несправності, поломкам, виходу із ладу устаткування, продовжити його роботу.

Основними показниками діагностики технічного стану є:

рівень технічної оснащеності праці. Сюди включають випуск продукції на одиницю потужності агрегату, енергоозброєність на одного працівника, наявність активної частини основних фондів на одного працівника (фондоозброєність праці);

рівень прогресивності технології, який порівнюються з аналогічними показниками відповідної галузі:

- структурою технологічних процесів та трудомісткістю;
- часткою нових технологій за обсягом або трудомісткістю продукції;
- середнім віком застосовуваних технологічних процесів;
- коефіцієнтом використання сировини і матеріалів;

технічний рівень устаткування, що порівнюється з наявними досягненнями науково-технічного прогресу: продуктивністю (потужністю); надійністю, довговічністю; питомою матеріаломісткістю; середнім строком експлуатації; часткою прогресивних видів обладнання в загальній кількості; часткою технічного та економічного застарілого обладнання в загальному його обсязі.

рівень механізації та автоматизації виробництва. Він визначає: ступінь охоплення робітників механізованою працею; частку обсягу продукції, що виробляється за допомогою автоматизованих засобів праці.

Автоматизація виробництва має забезпечувати високий рівень досягнення продуктивності праці, якості продукції, збільшення виробництва, зменшення енергозатрат на одиницю продукції та собівартості її, зниження рівня технологічної собівартості процесів і операцій (визначають витрати на експлуатацію обладнання, інструменту, пристосувань, витрати на амортизацію обладнання тощо).

Але у сучасних умовах господарювання для забезпечення оперативного управління за рахунок швидкої оперативної інформації необхідно ввести новий показник діагностики технічного стану підприємства - рівень комп'ютеризації. Він забезпечить високу надійність і стабільність роботи підприємств ГМК.

Тільки у сукупності всі ці аналітичні показники дадуть загальну характеристику технічного стану розвитку підприємств і можливість оперативно вирішувати питання переозброєння виробництва, стратегію технічного розвитку.

Отже, удосконалення діагностики технічного стану підприємств ГМК дозволить розробити цільові програми переозброєння галузі в цілому, проводити єдину технічну політику.

Висновки та напрямок подальших досліджень. На основі результатів виконаного аналізу авторами пропонуються послідовні етапи організаційно-економічного управління технічним розвитком підприємств ГМК:

- установлення кінцевої мети - визначення, ранжування, виокремлення пріоритетів;
- підготовчий етап - аналіз виробничих умов, підготовка прогнозної інформації;
- варіантний вибір рішень - розробка, критерії та оцінка ефективності рекомендованих варіантів;
- програмування (планування) робіт - узгодження вибраних і прийнятих рішень, їх інтегрування в єдиний комплекс заходів в межах програми технічного розвитку підприємств на поточний період і прогнозовану перспективу;
- супроводження реалізації програми - контроль за виконанням передбачених програмою заходів за необхідністю коригування програми.

Кінцеву мету та пріоритети технічного розвитку потрібно визначати, виходячи із загальної стратегії підприємства. Практична реалізація усіх етапів організаційно-економічного управління буде сприяти оновленню техніко-технологічної бази підприємств, підвищенню якості та конкурентоздатності продукції.

Список літератури

1. Манів З.О., Луцький І.М. Економіка підприємства: Навч. посіб. – 2-ге вид., стер. – К.: Знання, 2006. – 580с.
2. Статистические данные Криворожского горно – промышленного территориального управления «Госгорпромнадзор», 2010.
3. Киселев Б.Г., Денисенко М.А., Завяльский А.П. Экономическая эффективность технического перевооружения горного производства – М.: Недр, 1990. – 142с.

Рукопис подано до редакції 28.03.12